

og det var det, som Indenrigsministeren nu vilde bort fra. Han vilde gøre det ganske frit, som han siger, der skulde ingen Partilister være, men heller ingen Stemmeoverføring. Om det egentlig vilde gøre Stillingen mere fri for Vælgerne, er højest tvivlsomt, eller rettere sagt ikke tvivlsomt, Stillingen vilde blive mindre fri for Vælgerne. Det Punkt i Indenrigsministerens Forslag er altsaa forsvundet. Den ærede Ordfører for Venstre (Jensen-Sønderup) bestræbte sig ganske vist med overmenneskelig Flid for at bevise, at vi dog i det væsentlige havde reddet det. Nej, hvad der er blevet tilbage, og hvad Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem har samlet sig om, er ganske simpelt den lille Ting, som egentlig var overflødig, men som det heller ikke gør nogen Skade at gennemføre, nemlig at lovfæste et Princip, der blev slaaet fast efter den 26. April. Der var jo nemlig et enkelt Amt, Præstø Amt, hvor der ikke fra konservativ Side blev indgivet nogen Partiliste, og saa fastslog Indenrigsministeriet, og det var der heller ikke noget at sige til, at saa maatte man indrette sig paa den eneste naturlige Maade, nemlig tage de enkelte Stemmetal paa Kandidaterne i de forskellige Opstillingskredse. Folketinget godkendte enstemmigt uden Protest fra nogen Side denne Praksis ved at godkende Valget, en Praksis, der altsaa er indført af Indenrigsministeriet og vel ogsaa var en Nødvendighed. Det er den, vi her lovfæster, det gør jo ingen Skade og kan maaske være ganske nyttigt. Det er, hvad der er blevet ud af Ministerens Forslag, saa kan enhver tælle paa sine Fingre, hvor meget det er.

Saa kommer der jo ganske vist noget ind i Forslaget, der ikke er uden Betydning, nemlig Bestemmelsen om, at Indenrigsministeriet faar Bemyndigelse til at forberede Affattelsen af de Valglister, der skal bruges ved Folketingsvalg og Valgmandsvalg ved de første Valg her i Landet, naar Sønderjyderne stemmer med. Dette er ikke uden Betydning, men det havde Indenrigsministeren ganske vist ikke tænkt paa, da han fremsatte Lovforslaget, da havde han ikke Sønderjyderne i sine Tanker, da havde han og Indenrigsministeriets Embedsmænd ingen Anelse om, at hvis de ikke tænkte paa det, kunde det let udskyde den Tid, Sønderjyderne blev repræsenteret her i Rigsdagen, adskilligt. Det havde de glemt — naa, de havde vel ogsaa været travlt optagne af mange andre Ting —, og derfor forelagde Indenrigsministeren det ikke. Ærede Medlemmer vil kunne læse i Betænkningen nederst paa anden Side, hvor der staar føl-

gende: „Endelig har Udvalget efter Samraad med Indenrigsministeren anset det for ønskeligt, at der i Lighed med, hvad der fandt Sted ved Gennemførelsen af Valgloven af 10. Maj 1915, gives Ministeren Bemyndigelse til for det første Valg til Folketing og Landsting efter Grundlovsændringernes Ikrafttræden at træffe de fornødne Forberedelser med Hensyn til Valglisternes Affattelse og Berigtigelse“, og saa motiveres det med, at ellers vilde Valgene for Sønderjyderne og dermed ogsaa for os skydes ud. Jeg maa sige, at jeg erindrere ikke noget Samraad med den højtærede Minister om denne Sag. Saa vidt jeg ved, er det kun Udvalgets Formand, der i de sidste Dage har haft et saadant Samraad, Udvalget selv fik ikke Tid dertil. Den højtærede Minister kom nemlig i allersidste Øjeblik i Tanker om, at han havde glemt Sønderjyderne, og det var jo godt, at han i sidste Øjeblik kom i Tanker derom. For 3—4 Dage siden var det ikke Meningen, at Valgloven skulde gennemføres, og ingen tænkte derpaa, hverken Indenrigsministeren eller Venstres Ordfører, men saa skete der dette, at vi i Huj og Hast blev sammenkaldt, og Ordføreren forelagde, til alles Overraskelse, Udkast til Betænkning. Der blev ikke lagt Skjul paa, at det var af Hensyn til dette Punkt, at vi maatte have en Valglov, det maatte trække alle de andre Bagateller med. Der var ikke noget at sige dertil, det er et betydningsfuldt Punkt, og vi sluttede os dertil, vi glæder os over, at Indenrigsministeren til sidst kom i Tanker derom.

Men naar vi nu skulde have en Valglov gennemført, kunde vi naturligvis have ønsket, at vi dels i god Tid havde kunnet faa vort Udvalgsarbejde gjort færdigt og faaet Sagen til Behandling her i Salen, dels at vi ogsaa havde faaet lidt mere ud af det, for det er jo meget lidt, der kommer ud af det her, undtagen paa dette ene Punkt. Vi har fra Socialdemokratiets Side og delvis ogsaa fra anden Side gjort vort bedste for at faa virkelige Ændringer. Vi hører ikke til dem, der mener, at Valgloven af 11. April 1920 er ufejlbarlig og bør være uforanderlig for alle Tider. Den har jo nogle udmærkede gode Principper, nogle Hovedpunkter, der bør slaas fast for alle Tider, jeg nævnte før to. Men i Enkeltheder kan Kritik være berettiget, og disse Enkeltheder bør saa rettes, naar man kan enes om noget bedre. Jeg hørte ikke til dem, der den 11. April varsærlig begejstrede ved det, der i sidste Øjeblik — paa Grund af Kuphistorien maatte det være i sidste Øjeblik — blev vedtaget oppe i Landstinget. Et ikke